

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3651/88

af 23. november 1988

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af serietilsluttede matrixslagprintere med oprindelse i Japan

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab⁽¹⁾, særlig artikel 12,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, forelagt efter konsultation i Det Rådgivende Udvalg, der er nedsat i henhold til ovennævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

A. Midlertidige foranstaltninger

- (1) Kommissionen indførte ved forordning (EØF) nr. 1418/88⁽²⁾ en midlertidig antidumpingtold på importen af serietilsluttede matrixslagprintere med oprindelse i Japan. Gyldighedsperioden for tolden blev forlænget med højst to måneder ved forordning (EØF) nr. 2943/88⁽³⁾.

B. Efterfølgende procedure

- (2) Efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold anmodede alle eksportører og et antal uafhængige importører samt den klagende erhvervsgren i Fællesskabet om at få lejlighed til at blive hørt af Kommissionen, hvilket blev imødekommet. De fremlagde også skriftlige redegørelser for deres synspunkter vedrørende resultaterne af undersøgelsen.
- (3) Parterne blev efter anmodning også underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen påtænkte at anbefale indførelse af endelig told og endelig opkrævning af de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig told. De blev også indrømmet en tidsfrist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger efter afholdelsen af denne orientering. Der blev taget hensyn til sådanne bemærkninger, og Kommissionens undersøgelsesresultater blev i påkommende tilfælde ændret under hensyn hertil.
- (4) Ud over de undersøgelser, der førte til den foreløbige afgørelse, aflagde Kommissionen yderligere kontrolbesøg hos alle de selskaber, der havde indgivet klage.

C. Den omhandlede vare og samme vare

- (5) Som resultat af den foreløbige undersøgelse konkluderede Kommissionen, at de pågældende varer er serietilsluttede matrixslagprintere, der printer prikker ved hjælp af elektronisk aktiverede nåle på et trykmedium (SIDM-nåleprintere). Kommissionen konstaterede endvidere, at alle SIDM-printere produceret i Fællesskabet er samme vare som alle SIDM-printere, der eksporteres fra Japan, med undtagelse af printere til særlige formål (nr. 7 og 31 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1418/88, i det følgende benævnt »Kommissionens forordning«).

Eksportører og importører anfægtede disse konklusioner. For det første fastholdtes påstanden om, at der ikke eksisterer et enkelt marked for SIDM-printere, samt at der kan trækkes en klar skillelinje mellem de forskellige markedssegmenter, som defineret ved det endelige anvendelsesformål i en undersøgelse foretaget af Ernst & Whinney Conseil, dvs. en lavhastigheds-, mellemhastigheds-, skrift- og højhastighedsgruppe. Det hævdedes derfor, at der mindst burde fastlægges fire eller fem forskellige definitioner af »samme vare«, og at der følgelig burde træffes fire eller fem forskellige afgørelser vedrørende dumping og skade. For det andet gjorde nogle eksportører og en importør gældende, at bestemte printermodeller burde udelukkes fra definitionen af begrebet »samme vare« på grund af deres helt specielle specifikationer, det eksklusive design, deres specifikke programmel og/eller deres specifikke anvendelse og brug.

a) Argumenter vedrørende definitionen af begrebet »samme vare«

- (6) Kommissionen tog alle disse argumenter i betragtning. Den konstaterede, at det ikke anfægtedes, at alle SIDM-printere på Fællesskabets marked (ca. 800 modeller) var baseret på samme impact-teknologi, og at deres grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber var identiske. På den anden side er det klart, at de talrige printermodeller på markedet er forskellige med hensyn til fysiske og tekniske specifikationer, grænseflade, programmel, vægt, størrelse, kvalitet, egenskaber og tilbehør.
- (7) Printermarkedet er desuden kendetegnet ved, at matrixslagprinterteknologien og den forskellige fysiske og tekniske karakteristika ved SIDM-printerne, deres størrelse, vægt, specifikationer og egenskaber undergår en hastig udvikling og mange ændringer. I den forbindelse bekræftede det tyske markedsforskningsinstitut IMV (Info-Marketing

⁽¹⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 130 af 26. 5. 1988, s. 12.⁽³⁾ EFT nr. L 264 af 24. 9. 1988, s. 56.

Verlagsgesellschaft für Bürosysteme, Düsseldorf, i det følgende benævnt »IMV Info-Marketing«) en aktuel tendens på markedet til at decentralisere printerfaciliteterne, dvs. at erstatte store, dyre printere med flere mindre holdbare, lette, små og billigere printere.

Forholdet mellem disse erstatningsprinteres pris og ydeevne øges ifølge IMV-Info-Marketing stadig.

- (8) Med hensyn til anvendelsen og brugen af printerne fremsatte eksportørerne ikke nye argumenter mod definitionen af »samme vare« i Kommissionens forordning. Der blev især ikke fremlagt nye aspekter, på grundlag af hvilke der kunne trækkes en klar skillelinje mellem de pågældende varer med hensyn til forskelle i karakteristika og anvendelse. Kommissionen fandt under disse omstændigheder, at med et spektrum eller kontinuum af varer, hvor der ikke er nogen klar skillelinje mellem disse varer, ville en opdeling af varerne i et antal særskilte artikler eller serier af »samme vare« være vilkårlig, åbne mulighed for omgåelse og sandsynligvis være umulig at arbejde med.

- (9) På baggrund af de fremlagte bevisligheder bekræfter Rådet resultaterne af Kommissionens foreløbige undersøgelse (nr. 11 til 17 i Kommissionens forordning) ifølge hvilken SIDM-printermarkedet i Fællesskabet bedst kan betragtes som en række produkter, mellem hvilke der ikke er klart definerede grænser. SIDM-printere, der uanset forskelle har samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber og samme grundlæggende anvendelse og brug, må derfor betragtes som »samme varer«.

b) *Argumenter vedrørende bestemte printermodeller*

- (10) Med hensyn til anmodningerne om at udelukke bestemte printermodeller anførte Seikosha, at dets SBP10-printer ikke kunne betragtes som »samme vare« i forhold til de øvrige SIDM-printere på Fællesskabets marked på grund af trykkehastigheden og andre kvaliteter. Kommissionen fandt imidlertid ikke, at SBP10-printeren på grund af høj trykkehastighed og kvalitetsforskelle kan betragtes som en særskilt vare i forhold til andre hurtige SIDM-printere. Kun tekniske eller kvalitetsmæssige forskelle, som bevirker, at en bestemt printer fundamentalt skiller sig ud fra de andre SIDM-printere på grund af brug, anvendelse eller brugerens opfattelse, kan gøre en SIDM-printer til »ikke samme vare«. Selv om det er rigtigt, at SBP10-printerens høje hastighed målt i tegn pr. sekund på nuværende tidspunkt ikke opnås af nogen SIDM-printer fremstillet i Fællesskabet, giver dette tal dog ikke et nøjagtigt billede af en printers hastighed på typiske tekster. Hvis SBP10-printerens gennemløb sammenlignes med andre Europrint-modellers, er

forskellen ikke af en sådan art, at denne printer adskiller sig fundamentalt fra printermodeller fremstillet i Fællesskabet.

- (11) En eksportør (Hitachi Ltd) og en importør (Apple Computer International) oplyste, at de henholdsvis eksporterer og importerer SIDM-printere til Fællesskabet til brug i enten eksportørens mainframe-datamat eller i importørens datamatsystem. Disse printere udgør en integrerende del af de pågældende datamatsystemer, har specielle specifikationer designet til det pågældende datamatsystem og kan kun anvendes som en del af disse systemer. Importøren (Apple), der ikke fremstiller SIDM-printere, kunne imidlertid også købe printere til sit system hos Fællesskabets printerproducenter, medens eksportøren (Hitachi) selv producerer SIDM-printere og kun eksporterer og sælger sine printere som en del af sit mainframe-datamatsystem.

- (12) Kommissionen konstaterede på baggrund af disse argumenter, at det ikke er usædvanligt, at SIDM-printere er specielt designet og produceret til et bestemt datamatsystem. Eftersom SIDM-printere ikke kan anvendes alene, men altid skal tilsluttet en datamat, er de altid en del af et system. Disse specielt designede og producerede printerers grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber og deres anvendelse og brug er stadig de samme som andre SIDM-printeres, som ikke udelukkende er designet og produceret til et bestemt datamatsystem. Desuden er de pågældende varer serietilsluttede matrixslagprintere og ikke datamatsystemer. SIDM-printere, der udgør en integrerende del af og udelukkende er bestemt til et datamatsystem leveret af producenten og/eller eksportøren af den pågældende printer, og som kun importeres og sælges inden for et sådant datamatsystem, kan derfor ikke anses for at være varer af samme art som ISDM-printere fremstillet i Fællesskabet. Den omstændighed, at printere udelukkende er designet og produceret til en importørs datamatsystem uden at udgøre en integrerende del heraf og uden at blive importeret sammen med et sådant datamatsystem, kan imidlertid ikke i sig selv betragtes som en tilstrækkelig begrundelse for, at disse printere er forskellige fra SIDM-printere, der er fremstillet i Fællesskabet.

- (13) Epson hævdede, at selskabets kompakte miniprintermodeller 15011, 160, 180 og 183, der er designet til anvendelse sammen med de transportable Epson PX16 og HX20 datamater og med EHT håndbårne datamater, ikke er »samme vare« som fællesskabsproducenternes printermodeller.

Med hensyn til dette argument fandt Kommissionen, at disse printere for det første ikke har SIDM-nåleprinterens grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber. Disse kompakte miniprintere er linje-

matrixslagprintere og printer hele linjer i stedet for tegn for tegn. For det andet anvendes der kun papir af mindre bredde end det, der anvendes til andre SIDM-printere. For det tredje er disse printere håndbårne, transportable letvægtsprintere specielt til et transportabelt printermedium.

- (14) I modsætning hertil er de SIDM-printere, der fremstilles i Fællesskabet, og som er omfattet af denne procedure, i det mindste skrivebordsprintere og opfattes ikke som transportable printere til brug i et transportabelt datamatsystem. Kommissionen finder derfor, at disse printere er forskellige fra de SIDM-nåleprintere, der er fremstillet i Fællesskabet. Rådet bekræfter denne afgørelse og konkluderer, at de pågældende printere falder uden for anvendelsesområdet for de pågældende varer.
- (15) Med hensyn til anmodninger om undtagelse for andre printermodeller er disse blevet behandlet i nr. 24 til 29 i Kommissionens forordning. Da der ikke er fremført nye argumenter i den forbindelse, bekræfter Rådet Kommissionens foreløbige konklusioner.
- (16) På baggrund af de undersøgelsesresultater, der er anført i Kommissionens forordning (nr. 11 til 31), og ovennævnte betragtninger konkluderer Rådet, at SIDM-nåleprintere ligner hinanden i tilstrækkelig grad til at blive betragtet som »samme vare« i forbindelse med denne procedure. Følgelig er alle SIDM-nåleprintere, fremstillet i Fællesskabet, »samme varer« som dem, der eksporteres fra Japan, med undtagelse af printere til særlige formål, printere, der udgør en integrerende del af et datamatsystem og importeres og sælges sammen med dette system, samt håndbårne lommeprintere.

D. Normal værdi

- (17) Den normale værdi for de varer, for hvilke der er indført midlertidig told, blev med henblik på den endelige afgørelse almindeligvis fastsat efter samme metoder, som anvendtes ved den foreløbige afgørelse om dumping, og samtidig blev der taget hensyn til nye bevisligheder fra de berørte parter.
- (18) En eksportør gjorde gældende, at der ved fastsættelsen af den normale værdi for en vis del af selskabets salg på hjemmemarkedet burde tages hensyn til værdien af visse varer, som det hævdedes blev givet som en form for rabat på den pris, der betales for den pågældende vare. Det blev imidlertid fastslået, at disse rabatter kun blev givet for tilbehør og derfor ikke var direkte forbundet med det pågældende salg.
- (19) Visse eksportører anmodede fortsat om, at der ved fastsættelsen af den normale værdi ved hjælp af hjemmemarkedspriserne skulle tages hensyn til overførselsprisen mellem forretningsmæssigt

forbundne selskaber eller de pågældende eksportørers salgsafdelinger på det japanske marked. Kommissionen finder imidlertid fortsat, at en sådan fremgangsmåde ikke er rimelig af de grunde, der er angivet i nr. 33, 39 og 40 i Kommissionens forordning, og Rådet bekræfter denne opfattelse.

- (20) Nogle eksportører gjorde indsigelse mod, at et vist salg eller visse salgskanaler blev holdt uden for beregningen af den normale værdi, hvor den var baseret på hjemmemarkedspriserne, eftersom det pågældende salg faktisk havde fundet sted i normal handel. Kommissionen fandt det imidlertid godtgjort, at hvor en sådan udelukkelse forekom, havde der i de pågældende tilfælde været tale om salg af betydelige mængder i referenceperioden og til priser, som ikke gjorde det muligt i normal handel og inden for den i artikel 2, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2423/88 fastsatte periode at opnå dækning for alle rimeligt fordelte omkostninger. Rådet bekræfter denne konklusion.

Med henblik på en endelig afgørelse bekræfter Rådet, at den normale værdi kan fastsættes på grundlag af den beregnede værdi under sådanne omstændigheder og i de tilfælde, hvor det øvrige salg, dvs. salg, der anses for at have fundet sted i normal handel, omfatter mindre end 5% af eksportmængden til Fællesskabet af den bestemte model.

- (21) Med hensyn til metoden for beregning af den normale værdi og særligt de beløb, der indregnes som salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste, hævdede en eksportør, at eftersom han ikke solgte den pågældende vare på hjemmemarkedet, burde salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste ved det relativt lille salg af andre varer fra ikke forretningsmæssigt forbundne selskaber danne grundlag for dette rette beløb, der skal indgå i den beregnede værdi af de pågældende varer til dækning af disse omkostninger og fortjeneste.

Kommissionen så imidlertid ingen grund til at ændre sine synspunkter som anført i nr. 36 i Kommissionens forordning, og Rådet bekræfter dette, nemlig at det forhold, at en bestemt eksportør ikke sælger den pågældende vare og følgelig ikke har nogen salgsorganisation på hjemmemarkedet, ikke ændrer grundlaget for beregning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste ved fastsættelsen af den normale værdi for den pågældende eksportør. Endvidere fastsættes det nu i artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i forordning (EØF) nr. 2423/88, at i disse tilfælde beregnes sådanne udgifter og fortjeneste på grundlag af andre producenters eller eksportørers faktiske omkostninger og den fortjeneste, de har opnået i oprindelses- eller eksportlandet på fortjenestgivende salg af samme vare.

- (22) Visse eksportører gjorde indsigelse imod et tillæg ved beregningen af deres normale værdi på grundlag af andre producenteres eller eksportørers salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste ved fortjenestgivende salg af samme vare i Japan. I disse tilfælde havde de pågældende eksportører ikke solgt 5 % eller mere af eksporten af den pågældende model til Fællesskabet i normal handel, og den normale værdi blev derfor i overensstemmelse med Kommissionens normale praksis beregnet som fastsat i artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i forordning (EØF) nr. 2423/88. Et af eksportselskaberne, der ikke havde anfægtet Kommissionens foreløbige afgørelse på grundlag af 5 %-reglen, påstod senere, at det havde solgt samme vare i tilstrækkeligt store mængder på hjemmemarkedet til, at der burde tages hensyn til salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste i forbindelse med dette salg ved fastsættelsen af de beregnede normale værdier. De forelagte beviser var imidlertid utilstrækkelige, og Rådet bekræfter derfor Kommissionens foreløbige afgørelse.

Rådet bekræfter følgelig Kommissionens holdning, nemlig at i henhold til artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i forordning (EØF) nr. 2423/88 bør beløbet for salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste i disse tilfælde beregnes på grundlag af andre eksportørers faktiske omkostninger og den fortjeneste, de har opnået ved fortjenestgivende salg af samme vare på det japanske marked.

- (23) En anden eksportør gjorde gældende, at visse salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger for datterselskaber eller forretningsmæssigt forbundne distributionsselskaber ikke burde medtages i beregningen. Kommissionen er imidlertid af den opfattelse, som Rådet bekræfter, at der bør tages passende hensyn til sådanne omkostninger med henblik på at medtage alle påløbne omkostninger i den beregnede normale værdi i henhold til artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i forordning (EØF) nr. 2423/88.
- (24) Med hensyn til fortjeneste hævdede visse eksportører, at det beløb, der var indregnet i deres normale værdier, var urimeligt stort. I de tilfælde, hvor der kunne beregnes et individuelt beløb for en eksportør, blev dette beløb, dvs. den faktiske fortjeneste ved fortjenestgivende salg, imidlertid anvendt ved beregningen af den normale værdi.
- (25) Visse eksportører anførte også, at der blev opnået en unaturlig høj fortjenestmargin ved at begrænse beregningen til kun at omfatte salg af maskiner i

normal handel og således udelukke et vist tabsgivende salg. Det blev endvidere gjort gældende, at der burde tages hensyn til et vist tabsgivende salg i normal handel som almindelig handelspraksis i branchen for matrixprintere. Kommissionen afviste dette argument, da det i artikel 2, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2423/88 fastsættes, at den normale værdi under sådanne omstændigheder kan fastsættes udelukkende på grundlag af det øvrige, dvs. fortjenestgivende salg.

- (26) For de eksportører, for hvilke der ikke forelå tilstrækkelige oplysninger til at foretage denne beregning, eller som solgte med tab, eller som ikke havde noget salg eller ikke tilstrækkeligt stort salg af sammenlignelige varer på hjemmemarkedet, anvendtes af hensyn til forskelligheden af de konstaterede fortjenestmarginer den vejede gennemsnitlige fortjenestmargin for de andre eksportørers salg af samme vare, for hvilke de nødvendige oplysninger forelå.

Denne vejede gennemsnitlige fortjenestmargin blev beregnet til 37 %.

Den metode, som Kommissionen har anvendt til indregning af fortjeneste i den beregnede normale værdi, er i fuld overensstemmelse med den, der er fastsat i artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i forordning (EØF) nr. 2423/88, og Rådet bekræfter følgelig Kommissionens afgørelse.

- (27) Med hensyn til salg af den pågældende vare til uafhængige kunder, som videresolgte varen under eget navn (OEM-selskaber), gjorde en eksportør fortsat gældende, at den normale værdi burde baseres på et vejet gennemsnit af alt salg i normal handel på det japanske marked, dvs. et vejet gennemsnit af både salg under eget navn og salg til OEM-selskaber. Rådet bekræfter Kommissionens holdning til dette spørgsmål som anført i nr. 38 i Kommissionens forordning. Desuden finder Rådet, at da alle serietilsluttede matrixlagprintere bør betragtes som samme varer efter artikel 2, stk. 12, i forordning (EØF) nr. 2423/88 (jf. nr. 5 til 9 i nærværende forordning), vil fastsættelse af en enkelt normal værdi for alle modeller af den pågældende vare ikke give mulighed for at foretage en rimelig sammenligning med eksportpriserne som foreskrevet i artikel 2, stk. 9 og 10, i forordning (EØF) nr. 2423/88. Med henblik på at foretage en sådan rimelig sammenligning blev der fastsat en normal værdi for hver enkelt model og foretaget sammenligning med eksportprisen for samme model eller den, der lignede mest. En sådan fremgangsmåde er på linje med den, der anvendtes ved beregningen af skadetærskelen, hvor kun identiske eller tilsvarende modeller blev sammenlignet med henblik på at få fastlagt omfanget af prisunderbud.

- (28) Rådet bekræfter også Kommissionens holdning med hensyn til visse salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger for salgsselskaber eller -afdelinger i Japan som anført i nr. 39 og 40 i Kommissionens forordning.

E. Eksportpris

- (29) I tilfælde, hvor japanske producenter eksporterede direkte til uafhængige importører i Fællesskabet, blev eksportprisen fastlagt på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales for den solgte vare.
- (30) I andre tilfælde eksporteredes der til datterselskaber, som importerede varen til Fællesskabet. I sådanne tilfælde blev det i betragtning af forbindelsen mellem eksportør og importør anset for rimeligt at beregne eksportprisen på grundlag af den pris, hvortil den importerede vare første gang videresolgte til en uafhængig køber. Dekorter, rabatter og værdien af varer, som leveres gratis i forbindelse med det pågældende salg, blev trukket fra prisen ved salg til den uafhængige køber, og der blev tagt passende hensyn til alle omkostninger, der påløb mellem import og videresalg, herunder alle skatter og afgifter.
- (31) I en række tilfælde solgte eksportørernes datterselskaber i eller uden for Fællesskabet endvidere til uafhængige kunder i Fællesskabet. I nogle tilfælde viste det sig, at selv om det forretningsmæssigt forbundne selskab ikke formelt var importøren, varetog det visse af en importørs funktioner og bar visse af dennes normale omkostninger. Selskabet tog imod ordre, købte varen fra eksportøren og videresolgte den til bl.a. uafhængige kunder. Disse kunder forhandlede almindeligvis den pågældende vare i områder, hvor eksportøren ikke havde et datterselskab til import og forhandling af varerne. Nogle eksportører solgte også til en uafhængig kunde i Fællesskabet via mere end et af sine datterselskaber. I alle disse tilfælde undtagen ét lå begge datterselskaber i Fællesskabet, og i undtagelsestilfældet lå der et datterselskab i Fællesskabet og et uden for Fællesskabet. I disse tilfælde bar begge den pågældende eksportørs datterselskaber de omkostninger, der normalt bæres af importøren. Der var i alle tilfælde en pris, som det ene datterselskab betalte til eksportøren, og en højere pris, som det andet datterselskab betalte til det første. Det hævdedes, at den eksportpris, der faktisk er betalt eller skal betales, jf. artikel 2, stk. 8, litra a), i forordning (EØF) nr. 2423/88, i alle disse tilfælde bør være den pris, der faktureres af et hvilket som helst datterselskab ved salg til uafhængige kunder i Fællesskabet.

Kommissionen fandt, at varerne under disse omstændigheder solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet af eksportøren i Japan til et datterselskab beliggende enten i eller uden for Fællesskabet. Disse datterselskaber har, hvad enten de formelt indfører varen eller ej, de samme funktioner som et importerende datterselskab. I sådanne tilfælde blev eksportprisen i betragtning af forbindelsen mellem eksportøren og datterselskabet anset for at være en overførselspris og derfor afvist som upålidelig. Eksportprisen måtte derfor beregnes på grundlag af den pris, hvortil varen første gang solgtes til en uafhængig køber, idet der blev foretaget justering for alle påløbne omkostninger hos det eller de pågældende datterselskab(er), som fastsat i artikel 2, stk. 8, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88.

- (32) Rådet bekræfter Kommissionens afgørelse om fastsættelse af eksportprisen som anført i nr. 45 til 49 i Kommissionens forordning.

F. Sammenligning

- (33) For at foretage en rimelig sammenligning af den normale værdi og eksportpriserne tog Kommissionen i fornødent omfang hensyn til forskelle, der påvirkede priserne sammenlignelighed såsom forskelle i fysiske egenskaber og forskelle i salgsomkostninger, hvor det på tilfredsstillende måde kunne godtgøres, at der var direkte forbindelse mellem disse forskelle i kreditvilkår, garantier, provisioner, løn til sælgere, emballerings-, transport-, forsikrings-, håndterings- og ekstraomkostninger.
- (34) Den normale værdi og eksportpriserne, baseret på både de faktisk betalte og de beregnede eksportpriser, blev sammenlignet i samme handelsled. De priser eller beregnede værdier, der justeredes, blev fastlagt i det handelsled, som eksportselskabernes indenlandske salgsselskaber eller salgsgorganisationer repræsenterede. Eksportpriserne blev fastsat som priser af eksportsalgsselskab eller salgsgorganisation.
- (35) En eksportør krævede fortsat, at der blev foretaget justering for forskelle mellem de mængder, der solgtes på hjemmemarkedet, og dem, der solgtes til eksport til Fællesskabet. Kravet var baseret på en påstand om, at der var omkostningsforskelle som følge af forskelle i produktionsmængden. Der blev imidlertid ikke fremlagt yderligere beviser end de i forbindelse med den foreløbige afgørelse fremlagte for, at der var tale om en omkostningsbesparelse ved produktion af forskellige mængder. Rådet bekræfter derfor Kommissionens afgørelse om, at kravet skulle afvises.

- (36) Rådet bekræfter også Kommissionens afgørelse om sammenligning af den normale værdi og eksportprisen som anført i nr. 52 og 54 til 56 i Kommissionens forordning.

G. Dumpingmargen

- (37) Den normale værdi for hver enkelt af hver eksportørs modeller blev sammenlignet med eksportpriserne for tilsvarende modeller på grundlag af hver enkelt transaktion. Undersøgelsen af de faktiske forhold viser, at der fandt dumping sted ved importen af matrixprintere med oprindelse i Japan fra alle de undersøgte japanske eksportører, og at dumpingmargenen er lig med det beløb, hvormed den fastlagte normale værdi overstiger eksportprisen til Fællesskabet.

- (38) Dumpingmargenerne var forskellige alt efter eksportør, og udtrykt i procent af prisen cif Fællesskabets grænse udgjorde de vejede gennemsnitlige margener:

— Alps Electrical Co Ltd	6,1 %
— Brother Industries Ltd	39,6 %
— Citizen Watch Co Ltd	43,3 %
— Copal Co Ltd	18,6 %
— Fujitsu Ltd	86,0 %
— Japan Business Computer Co Ltd	22,4 %
— Juki corporation (tidligere Tokyo Juki)	80,0 %
— Nakajima Ltd	12,0 %
— NEC Corporation	67,5 %
— OKI Electric Industry Co Ltd	8,1 %
— Seiko Epson Corporation	29,7 %
— Seikosha Co Ltd	73,0 %
— Shinwa Digital Industry Co Ltd	9,5 %
— Star Micronics Co Ltd	13,6 %
— Tokyo Electric Co Ltd	4,8 %

- (39) For de eksportører, som hverken besvarede Kommissionens spørgeskema eller på anden måde gav sig til kende, blev dumpingmargenen fastlagt på grundlag af de tilgængelige oplysninger i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88.

Kommissionen fandt i den forbindelse, at resultaterne af dens undersøgelse gav det bedste grundlag for at fastlægge dumpingmargenen, og at det ville åbne mulighed for omgåelse af tolden at antage, at dumpingmargenen for disse eksportører var lavere end den højeste dumpingmargen på 86 %, som var fastlagt for en eksportør, der havde medvirket i

undersøgelsen. Det anses derfor for rimeligt at anvende sidstnævnte dumpingmargen for denne gruppe eksportører.

Med hensyn til det selskab, der afslog at samarbejde med Kommissionen i forbindelse med den foreløbige undersøgelse, forblev omstændighederne uændrede op til den endelige undersøgelse af de faktiske forhold, og Rådet bekræfter derfor, at det ville være rimeligt også at basere den endelige afgørelse vedrørende det pågældende selskab på de foreliggende oplysninger om de faktiske forhold, nemlig resultaterne af undersøgelsen.

- (40) Det blev også i dette tilfælde fundet, at det ville åbne mulighed for omgåelse af tolden og være en belønning for manglende samarbejdsvilje at antage, at dumpingmargenen for denne eksportør var lavere end den højeste dumpingmargen, som var fastlagt for en eksportør, der havde medvirket i undersøgelsen. Det anses derfor for rimeligt at anvende den højeste dumpingmargen for dette selskab.

H. Erhvervsgren i Fællesskabet

- (41) Kommissionen fortolkede udtrykket »erhvervsgren i Fællesskabet« således, at det dækker de fire fællesskabsproducenter, der er medlemmer af Europrint (jf. nr. 69 i Kommissionens forordning). Denne konklusion var baseret på den anskuelse, at de fire Europrint-medlemmer tegner sig for ca. 65 % af den samlede produktion af SIDM-printere i Fællesskabet, dvs. en betydelig del af Fællesskabets samlede produktion af den pågældende vare, og at årsagerne til, at tre Europrint-medlemmer importerede SIDM-printere fra Japan, samt mængden og værdien af denne import og andre omstændigheder herved kunne betragtes som legitime selvforsvarsforanstaltninger (jf. nr. 63 til 67 i Kommissionens forordning).

- (42) Med hensyn til denne konklusion gjorde nogle eksportører gældende, at det for det første ikke var nødvendigt, at de tre producenter importerede japanske SIDM-printere og tilbød et fuldstændigt sortiment af printere, for det andet at denne import påførte de importerende producenter skade, fordi de pågældende SIDM-printere er samme vare som producenternes egne SIDM-printere, og for det tredje at omfanget af og stigningen i denne import viser, at en sådan import overskred grænsen for, hvad der med rimelighed kunne betegnes som en ren selvforsvarsforanstaltning.

(43) Med hensyn til det første argument skal det for det første erindres, at alle tre fællesskabsproducenter fremstillede tilsvarende typer printere, inden de i årene 1984 til 1986 besluttede at erstatte de printere, de selv producerede, med billigere printere af japansk oprindelse. De tre producenter øgede derfor ikke blot deres sortiment af printere, men erstattede printere, de selv producerede, med japanske modeller. For det andet er det klart, at potentielle kunder er mere tilbøjelige til at købe kontorautomatiseringsudstyr fra en leverandør, som kan tilbyde et fuldstændigt sortiment af printere. De tre fællesskabsproducenter kan derfor ikke kritiseres for deres beslutning om fortsat at ville kunne tilbyde et fuldstændigt sortiment af SIDM-printermodeller.

For det tredje bestrides det ikke, at hovedårsagen til den pågældende import er den, at det som følge af de lave priser på printermarkedet forårsaget af importen fra Japan ikke ville være muligt for de tre selskaber at få inddækket deres udviklings- og produktionsomkostninger i forbindelse med sådanne nye substituerende printermodeller inden for et rimeligt tidsrum.

(44) I eksportørernes andet argument sammenblandes to forskellige spørgsmål, nemlig fastlæggelse af begrebet »samme vare« og spørgsmålet om, hvorvidt de importerede modeller konkurrerer direkte med importørernes egne printere. Med henblik på at definere begrebet »samme vare« er det forhold, at der ikke kan trækkes nogen klar skillelinje mellem de forskellige varer, efter Rådets opfattelse tilstrækkeligt til at fastslå, at alle SIDM-nåleprintere almindeligvis udgør samme vare. Mangelen på en klar skillelinje betyder dog ikke, at fællesskabsproducenterne påførte sig selv skade ved at importere disse printere. Da størstedelen af de japanske eksportører sælger printermodeller i de forskellige markedssegmenter og tilbyder et fuldstændigt sortiment af printermodeller, kan der ikke være tale om selvpåført skade, når deres konkurrenter i Fællesskabet tilstræber ved hjælp af den pågældende import også at tilbyde et sådant sortiment af printermodeller.

(45) Med hensyn til det tredje argument foretog Kommissionen en ny gennemgang af de tre producenters importtal i undersøgelsesperioden. Den konstaterede, at den pågældende import udgjorde henholdsvis 10,68 %, 28,9 % og 47,4 % af disse producenters samlede produktion. I den forbindelse fandt Kommissionen, at disse importerede printere alle hørte til i lavhastighedsgruppen på markedet (som defineret i Ernst & Whinney Conseil's undersøgelse). Dette markedssegment er det mest omfattende på markedet for printere og er for nylig vokset betydeligt hurtigere end det samlede

marked. Fællesskabsproducenterne ønskede desuden at genvinde tabte markedsandele ved at opgive deres egen produktion i denne sektor. Omfanget og værdien af samt stigningen i denne import kan derfor ikke anses for at stå i et misforhold til omfanget af deres egen produktion.

(46) På baggrund af ovenstående og af de årsager og omstændigheder, der fik fællesskabsproducenterne til at importere japanske SIDM-printere (jf. nr. 63 til 67 i Kommissionens forordning), konkluderer Rådet, at Europrint-medlemmernes import af SIDM-printere fra Japan er at betragte som en rimelig selvforsvarsforanstaltning. De tre Europrint-medlemmer bør derfor ikke udelukkes fra de fællesskabsproducenter, som udgør den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

I. Skade

a) Dumpingimportens omfang og markedsandel

(47) I den foreløbige undersøgelse fastslog Kommissionen, at de japanske eksportørers markedsandel i Fællesskabet var steget fra 49 % i 1983 til 73 % i 1986. Medens det samlede SIDM-printermarked steg fra 800 000 enheder i 1983 til 2 093 000 enheder i 1986, dvs. en stigning på 162 %, steg den japanske markedsandel fra 390 000 enheder i 1983 til 1 522 000 enheder i 1986, en stigning på 290 %. Kommissionen konstaterede også en stærk stigning mellem 1983 og 1986 i den japanske tilstedeværelse på markedet i de forskellige markedssegmenter, defineret som trykkehastighed af visse markedsforskningsinstitutter (IDC og Data quest) og nævnt i Ernst & Whinney Conseil's undersøgelse. I lavhastighedsgruppen steg de japanske eksportørers andel fra 65 % til 88 %, og markedsandelen for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet faldt fra 24 % til 7 %. I mellemhastighedsgruppen steg de japanske eksportørers andel fra 46 % til 65 %, og andelen for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet faldt fra 34 % til 25 %. I højhastighedsgruppen steg de japanske eksportørers andel fra 4 % til 47 %, og andelen for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet faldt fra 61 % til 28 %. Ernst & Whinney Conseil kommenterede denne udvikling med, at fællesskabsproducenterne var de mindst succesrige i lavhastighedsgruppen, og at de tog tilflugt til japanske OEM-salg for at kunne tilbyde dette varesortiment under eget navn.

(48) Med hensyn til tallene vedrørende lavhastighedsgruppen hævdede eksportørerne, at markedsandelen for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet skulle justeres på grund af de tre Europrint-medlemmers OEM-import. De printere, som disse producenter importerer, sælges under deres eget navn. Markedsandelen for den pågæl-

dende erhvervsgren i Fællesskabet var derfor efter eksportørernes opfattelse stærkt undervurderet. Rådet finder imidlertid, at med denne såkaldte OEM-import optræder fællesskabsproducenterne mere som distributører af japanske SIDM-printere end som producenter. En justering er derfor ikke berettiget.

b) Priser

aa) Pristryk

- (49) Kommissionen konstaterede på grundlag af Ernst & Whinney Conseil's undersøgelse, at udviklingen i enhedsprisen på det samlede SIDM-printermarked i Fællesskabet fra 1983 til 1986 udviste et generelt fald på mellem 25 % og 35 %. Prisfaldet var betydeligt højere i lav- og højhastighedsgruppen end i mellemhastighedsgruppen. Disse forskellige prisvækkende faktorer er i overensstemmelse med den forholdsvis betydelige stigning i de japanske eksportørers markedsandel i lav- og højhastighedsgruppen. Den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet måtte også følge denne tendens til faldende priser.

bb) Prisunderbud

- (50) For så vidt angår prisunderbud foretog Kommissionen en detaljeret prisunderbudsundersøgelse vedrørende de japanske eksportørers priser og fællesskabsproducenternes priser, i begge tilfælde ved salg til den første uafhængige køber.

Først blev der udvalgt repræsentative SIDM-printermodeller for de fire Europrint-medlemmer. De SIDM-printermodeller, der betragtedes som repræsentative, udgjorde ca. 68 % af erhvervsgrenens samlede salg af alle modeller inden for Fællesskabet. På grundlag af en modelsammenligning fremskaffet af IMV Info-Marketing og foretaget i nært samarbejde med dette blev det dernæst fastlagt, hvilke SIDM-printermodeller fra de japanske eksportører, der var mest lig Europrint-medlemmernes modeller med hensyn til tekniske specifikationer, egenskaber, hastighed, anvendelse og brug. Disse udvalgte japanske printermodeller udgjorde ca. 65 % af alle japanske eksportørers salg i Fællesskabet i undersøgelsesperioden. For det tredje blev den vejede gennemsnitlige nettopris for disse sammenlignelige printermodeller i Frankrig, Tyskland, Italien og Det Forenede Kongerige sammenlignet i de forskellige salgskanaler, nemlig OEM-selskab, distributør, forhandler og endelig bruger.

- (51) I tilfælde, hvor der ikke fandtes nogen tilsvarende pris i de forskellige salgskanaler, blev der foretaget justeringer (25 % mellem forhandler og distributør). I tilfælde, hvor Kommissionen på tilfredsstillende måde fandt det godtgjort, at betydelige tekniske eller fysiske forskelle havde stor indvirkning på forbrugers opfattelse af printerne og på prisen, blev der foretaget passende justeringer, eller printermodellerne blev udelukket fra sammenligningen. Der blev foretaget yderligere justering for forskelle i printermodellernes vægt (for forskelle mellem 50 % og 74 % en prisjustering på 10 %, for forskelle mellem 75 % og 99 % en prisjustering på 20 %).

- (52) Nogle eksportører hævdede, at justeringerne for vægtforskelle var alt for lave, og at der burde foretages yderligere justering for forskelle i printerens holdbarhed (dvs. for »middeltid mellem fejl« og printerhovedets levetid). En anden eksportør anførte, at der burde tages hensyn til forskelle i produktionsomkostningerne mellem hans SIDM-printere og fællesskabsproducenternes printere.

Kommissionen kunne imidlertid ikke godtage disse argumenter. For så vidt angår vægtforskellene erklærede markedsforskningsinstitutterne IMV Info-Marketing og Ernst & Whinney Conseil, at der kun til en vis grad burde tages hensyn til vægtforskelle ved prissammenligninger. IMV Info-Marketing fremførte, at en nøjagtig justering for vægt var umulig, medens Ernst & Whinney Conseil fremlagde en formel til beregning af sådanne justeringer. Dette institut erkendte imidlertid også, at formelen var baseret på antagelser og skøn og ikke på præcise og pålidelige data, som kunne efterprøves. En printers højere vægt kunne også være en følge af forældet produktionsteknik og resulterer derfor ikke nødvendigvis i højere kvalitet eller større påskønnelse fra forbruger. Under disse omstændigheder blev kun begrænsede justeringer for vægt anset for rimelige. Med hensyn til justeringer for holdbarhed fandt Kommissionen på grundlag af udtalelser fra IMV Info-Marketing, at sådanne eventuelle forskelle ikke kan kvantificeres. Desuden findes der ikke almindeligt anerkendte standarder til måling af sådanne forskelle. Der blev derfor ikke indrømmet justering herfor. Rådet bekræfter Kommissionens afgørelse.

- (53) Det fremgik af prissammenligningen, at alle japanske eksportører undtagen tre i gennemsnit havde lavere priser end priserne på fællesskabsproducenternes sammenlignelige modeller. Det vejede gennemsnitlige prisunderbud var fra 3,93 % til 43,42 %. Af de tre eksportører, som ikke havde anvendt prisunderbud, havde de to enten eksporteret meget små mængder eller solgt gennem speci-

fikke kunder eller begge dele. Alle tre solgte til priser, der, hvis de anvendtes for sammenlignelige printermodeller fra den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, ikke ville have givet mulighed for at opnå en rimelig fortjeneste.

Rådet drager derfor den konklusion, at priserne på dumpingvarerne lå betydeligt under priserne på sammenlignelige SIDM-printereproduceret i Fællesskabet.

c) *Andre relevante økonomiske faktorer*

- (54) Kommissionen konstaterede som led i den foreløbige undersøgelse (jf. nr. 83 til 87 i Kommissionens forordning), at fællesskabsproducenternes kapacitet og produktion samt salg af SIDM-printere steg mellem 1983 og 1986. Kapacitetsudnyttelsen lå imidlertid stabilt på ca. 70 %. I samme periode øgedes fællesskabsproducenternes lagre af usolgte SIDM-printere hurtigere end salget. Medens den klagende erhvervsgren i Fællesskabet i 1984 som helhed havde en vejret gennemsnitlig fortjeneste på 9 % på salget af egen SIDM-printerproduktion, lå den vejede gennemsnitlige fortjeneste på dette salg i undersøgelsesperioden på 1 %. Det skal i den forbindelse bemærkes, at de gennemsnitlige produktionsomkostninger for SIDM-printere i den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet faldt fra 1984 til 1987 (de første tre måneder). Nedgangen i erhvervsgrenens rentabilitet var ikke desto mindre tiltagende. Fællesskabsproducenterne investerede desuden mere for at nedsætte deres produktionsomkostninger end for at skabe ny kapacitet. Endelig har de været nødsaget til at nedtrappe deres forsknings- og udviklingsudgifter for printere, som er langt lavere end de vigtigste japanske konkurrenters.

d) *Konklusioner*

- (55) Årsagerne til, at Kommissionen konkluderede, at Fællesskabets SIDM-printerindustri led væsentlig skade, er anført i nr. 88 til 92 i Kommissionens forordning. Tallene vedrørende SIDM-printermarkedet viser generelt en støt stigende efterspørgsel og følgelig et stadigt voksende marked. Men til gengæld fremgår det, at fællesskabsproducenterne ikke kunne opvise resultater, der følger udviklingen på markedet, og at deres tilstedeværelse på markedet mindskedes betydeligt. Desuden foranledigede et drastisk fald i deres rentabilitet Rådet til at fastslå, at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet fortsat opviser beskedne finansielle resultater, som stadig forringes, og således påføres væsentlig skade.

J. *Årsagerne til dumpingimportens skadelige virkninger*

- (56) Kommissionen konkluderede i nr. 108 i sin forordning, at omfanget af dumpingimporten, dens markedsandel og de priser, hvortil de pågældende SIDM-printere var blevet udbudt til salg, særskilt betragtet måtte anses for at have påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet væsentlig skade.
- (57) Mod denne konklusion fremførte eksportørerne og importørerne to argumenter, hvoraf det første gik ud på, at Kommissionen ikke havde påvist de skadelige virkninger af dumpingimporten for hver enkelt af CJ-print-medlemmernes vedkommende, og det andet, at den vanskelige markedssituation for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet enten var selvforskyldt eller forårsaget af andre faktorer, såsom, ikke-dumpet lavprisimport fra andre tredjelande end Japan. I denne forbindelse gjorde eksportørerne endvidere gældende, at fællesskabsproducenterne havde en lang tradition for konservativ markedsadfærd, som var uhensigtsmæssig på printermarkedet med dettes hurtige udvikling, at de gjorde brug af den forkerte markedsstrategi (dvs. en »niche-strategi«, at de ikke var indstillet på at anvende de nødvendige ressourcer på forskning og udvikling og endelig, at de blot var ofre for deres eget høje omkostningsniveau.
- (58) Rådet kan ikke godtage disse argumenter. For så vidt angår det første argument bør det bemærkes, at der i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2423/88 kræves en konstatering af, at skaden er forvoldt af dumpingimport. Denne bestemmelse, der vedrører alle former for dumpingimport, kan ikke fortolkes så snævert, at det er nødvendigt at fastslå de skadelige virkninger for hver enkelt eksportørs vedkommende. En sådan individuel konstatering af skade ville i langt de fleste tilfælde være umulig at foretage og således gøre forordning (EØF) nr. 2423/88 uanvendelig. Endvidere ville al dumpingimport, som særskilt betragtet ikke forvoldte væsentlig skade, falde uden for enhver antidumpingprocedure, medens de tilsammen meget vel måtte have stor skadelig virkning. Det er i overensstemmelse med de mål, der er fastlagt i forordning (EØF) nr. 2423/88, at undersøge virkningen af den samlede import på fællesskabets erhvervsgren, og følgelig at træffe passende forholdsregler over for samtlige eksportører, også selv om omfanget af eksporten fra hver enkelt eksportør isoleret betragtet er ubetydelig (se Domstolens dom af 5. oktober 1988, sag 294/86, Technointorg mod Kommissionen, endnu ikke offentliggjort). Rådet er derfor af den opfattelse, at de skadelige virkninger af dumpingimporten fra alle berørte eksportører skal fastsættes på et kumulativt grundlag og ikke særskilt for hver enkelt eksportørs vedkommende.

- (59) For så vidt angår det andet argument har Kommissionens yderligere undersøgelser vist, at den markedsstrategi og OEM-import, der har været anvendt af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, siden 1983 har været under stærk indflydelse af lavprisimporten af japanske printere. På den ene side har prisniveauet for SIDM-printere på Fællesskabets marked været stadig faldende siden stigningen i importen af SIDM-printere fra Japan, og på den anden side har fællesskabsproducenternes omkostninger, på trods af store bestræbelser, ikke forholdsvis fulgt med denne prisnedgang. Den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet kan derfor ikke kritiseres, hverken for at have søgt efter markedssegmenter, inden for hvilke priselasticiteten var lav i det mindste i en kortere periode, og hvor markedsandelen for den japanske lavprisimport endnu ikke var høj, eller for at have importeret SIDM-printere fra Japan til lave priser. Undersøgelsen viste endvidere, at de markedsstrategier, der blev benyttet af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, hovedsagelig var influeret af mangelen på finansielle ressourcer, der skyldes en nedsat rentabilitet, som igen er et resultat af dumpingimporten. Hvad endelig argumentet vedrørende kvalitet angår, understregede de japanske eksportører, i forbindelse med fastsættelsen af prisunderbuddet, at de printere, der fremstilles i Fællesskabet, generelt er af samme, om ikke bedre, kvalitet end tilsvarende printere med oprindelse i Japan.
- (60) En række eksportører fremførte endvidere det argument, at importen af SIDM-printere til lave priser fra andre tredjelande end Japan havde en betydelig negativ indvirkning på markedet og på prisniveauet. Ifølge de oplysninger, der blev forelagt af disse eksportører, var virkningerne af denne import imidlertid begrænset til kun at berøre en enkelt medlemsstat og fik først væsentlig betydning efter afslutningen af undersøgelsesperioden. Den kan derfor ikke have haft den skadelige indvirkning på Fællesskabets marked, som eksportørerne hævder. Endvidere finder Rådet i overensstemmelse med Domstolens retspraksis (se dom af 5. oktober 1988, Canon mod Rådet, forenede sager 277/85 og 300/85, endnu ikke offentliggjort), at konstatering af skade ikke er begrænset til tilfælde, hvor dumping er den vigtigste årsag, og at ansvaret for en skade derfor kan tillægges eksportørerne, også selv om tabene på grund af dumping kun er en del af en større skade forårsaget af andre faktorer. Endelig er den kendsgerning, at en fællesskabsproducent har vanskeligheder, der også skyldes andre årsager end dumping, ikke grund nok til at berøve denne producent enhver beskyttelse mod den skade, der skyldes dumping.
- (61) Som konklusion bekræfter Rådet Kommissionens konstatering af, at dumpingimportens omfang,

markedsandel, de priser, hvortil printerne er blevet udbudt til salg i Fællesskabet, og de tab og den nedgang i fortjenesten, den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet har været udsat for, har påført denne erhvervsgren i Fællesskabet væsentlig skade.

K. Fællesskabets interesser

- (62) I den foreløbige undersøgelse vurderede Kommissionen situationen for så vidt angår printerindustrien i Fællesskabet, den forarbejdende industri, printerforhandlere og endelige brugere. Af de årsager, der er anført i nr. 109 til 120 i Kommissionens forordning, konkluderede denne, at det var i Fællesskabets overordnede interesse, at den skade, der forvoldtes af dumpingimporten, blev afhjulpet.
- (63) Eksportørerne anfægtede disse konklusioner og fremførte i det væsentlige tre argumenter. For det første, at de fire Europrint-medlemmer hver er en del af større industrisammenslutninger, der har tilstrækkelige ressourcer til at foretage de nødvendige investeringer med henblik på fremtidige generationer af printerteknologi, til at øge deres markedsindsats og til at nedsætte deres produktionsomkostninger. For det andet, at den forarbejdende industri, forhandlere og fremfor alt de endelige brugere ville komme til at lide under printerpriser belagt med told. For det tredje, at enhver told, der blev pålagt SIDM-printere af japansk oprindelse, kun ville tjene til at beskytte fællesskabsproducenternes høje omkostningsniveau. En af eksportørerne understregede specielt, at han opnåede en væsentlig fortjeneste på salget af SIDM-printere i Fællesskabet. Eftersom uafhængige undersøgelser havde vist, at omkostningerne ved fremstilling af Europrint-modellerne er højere end omkostningerne ved fremstilling af denne eksportørs tilsvarende modeller (selv under forudsætning af tilsvarende produktionsmængder og -betingelser), ville antidumpingtold blive et instrument, der ville støtte fællesskabsproducenterne i deres beslutning om at fremstille mere omkostningstunge modeller end den nævnte eksportør. Antidumpingforanstaltningerne vil derfor få en klar protektionistisk virkning, som ikke kan være i Fællesskabets interesse.
- (64) For så vidt angår det første argument skal det bemærkes, som Kommissionen allerede anførte i sin forordning, at den kendsgerning, at alle Europrint-medlemmer indgår i et større selskab, ikke sætter dem i stand til at tage den teknologiske udfordring op, der består i at forbedre den nuværende SIDM-teknologi, og endnu mindre gør det muligt for dem at udvikle en non-impact-teknologi. Erfaringen har vist, at selv selskaber, der generelt er overskudsgivende, ikke er tilbøjelige til at foretage langvarige investeringer inden for områder, der har lav rentabilitet, eller som ligefrem er tabsgivende.

Sådanne investeringer er så meget desto mere usandsynlige, som de indebærer betydelige finansielle udgifter med risiko for intet eller kun ringe afkast. Tilsvarende betragtninger gælder, når det drejer sig om bestræbelser for at øge afsætningen eller investeringer med henblik på at nedsætte produktionsomkostningerne. Rådet må derfor bekræfte Kommissionens konstatering af, at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, hvis ikke der ydes beskyttelse mod illoyal handelsskik, vil se sin stilling på markedet for SIDM-printere yderligere forringet og som følge deraf også mulighederne for at udvikle ny printerteknologi. Eftersom printere og datamater er nært forbundne, vil en indstilling eller væsentlig nedskæring af produktionen af printere få en udpræget negativ indvirkning på edb-industrien i Fællesskabet.

- (65) For så vidt angår forarbejdningsindustrien, distributører, forhandlere og endelige brugere skal det erindres, at den eventuelle nettostigning i omkostningerne for brugere af SIDM-printere på grund af tolden, kun vil repræsentere en forholdsmæssig lille del af de samlede driftsomkostninger for brugere af SIDM-printere. Desuden skyldtes de tidligere prisfordele illoyal handelsskik, og det kan ikke være berettiget at lade disse urimelige lave priser fortsætte. Endvidere må disse interesser vejes op imod de mangfoldige følger i Fællesskabet, herunder arbejdsløshed, af manglende beskyttelse af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, hvorved den fortsatte eksistens af en levedygtig industri for fremstilling af SIDM-printere i Fællesskabet bringes i fare. Fordelene på kort sigt af de lave priser opvejes langt af ulemperne på lang sigt ved at miste en fællesskabsindustri for fremstilling af printere. Rådet finder derfor, at det er i Fællesskabets interesse at beskytte produktionen af SIDM-printere i Fællesskabet.

- (66) Hvad angår argumentet vedrørende omkostninger skal det bemærkes, at producenterne i Fællesskabet allerede har begrænset deres produktionsomkostninger gennem de seneste år. Det skal imidlertid også bemærkes, at den stadig faldende rentabilitet som følge af nedgangen i salget på grund af den meget omfattende dumpingimport har forhindret fællesskabsproducenterne i at forbedre deres omkostningsstruktur i det nødvendige omfang og i at fremstille mere omkostningseffektive SIDM-printere. Efter indførelsen af told vil den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet fortsat være udsat for priskonkurrence og konkurrence på kvali-

teten. Rådet finder således, at Fællesskabets interesser varetages effektivt ved de beskyttelsesforanstaltninger mod dumpingimport, også selv om en antidumpingtold ikke har til følge at udelukke Fællesskabets erhvervsgren fra konkurrencen fra produkter fremstillet af andre producenter i Fællesskabet eller fra andre tredjelande, der ikke er genstand for dumping (se Domstolens dom af 5. oktober 1988, sag 250/85, Brother mod Rådet, ikke offentliggjort). Genetableringen af en rimelig konkurrencesituation vil gøre det muligt for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, som det hidtil har været tilfældet for de japanske eksportører, at opnå øgede stordriftsfordele, hvorved det bliver muligt at øge forskning og udvikling, at indføre nye produktionsmetoder og at nedbringe fremstillingsomkostningerne yderligere. Det kan også forventes, at forarbejdningsindustrien, forhandlerne, de endelige brugere og forbrugere vil drage fordel af en sådan forbedring af de økonomiske betingelser for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet. Rådet er derfor af den opfattelse, at en antidumpingtold, der ikke overstiger det beløb, der er nødvendigt for at afhjælpe skaden, ikke vil få den protektionistiske virkning, som eksportørerne påstår.

- (67) For så vidt angår eksportørerne og importørernes øvrige argumenter er disse allerede udførligt behandlet i forbindelse med Kommissionens foreløbige undersøgelse.

Der ikke fremsat nye argumenter i denne henseende. Af ovennævnte årsager og af de årsager, der er anført i nr. 103 til 120 i Kommissionens forordning, er Rådet nået til den konklusion, at det er i Fællesskabets overordnede interesse, at den skade, der forvoldes som følge af dumpingimporten, afhjælpes, og at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet beskyttes mod dumpingimport af SIDM-printere fra Japan.

L. Toldsats

- (68) Med henblik på at afhjælpe den skade, der er påført fællesskabsproducenterne, bør disse have mulighed for i væsentlig grad at forhøje salgspriserne på de SIDM-printere, de selv producerer, uden at dette medfører, at de mister markedsandele i Fællesskabet, men måske genvinder markedsandele. Som følge heraf bør tolden være af en sådan størrelse, at den opvejer prisunderbuddet fra hver af de japanske eksportører af SIDM-printere og gør det muligt for fællesskabsproducenterne at forhøje deres priser,

således at de kan opnå en tilstrækkelig fortjeneste på salget. I en markedssituation, hvor priserne allerede er trykket af dumpingimport (jf. nr. 49 til 53), er det således ikke tilstrækkeligt kun at udligne prisunderbuddet, men tolden må også medføre, at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet sikres en rimelig fortjeneste på salget.

a) *Beregningsmetode*

(69) Med henblik på beregning af tolden og for så vidt angår udligningen af prisunderbuddet fastsatte Kommissionen den vejede gennemsnitlige underbudsmargen for hver enkelt eksportør (jf. nr. 53). Det gennemsnitlige prisniveau for hver enkelt japansk eksportør beregnet på grundlag af de sammenlignede modeller blev derefter sammenholdt med gennemsnittet for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, idet dette fastsattes til 100.

(70) For så vidt angår fortjenesten på salget af SIDM-printere i Fællesskabet indtog Kommissionen den holdning, at en fortjenstmargen på ca. 9 % for den pågældende erhvervsgren i 1984 ikke var relevant med henblik på denne beregning, eftersom rentabiliteten i dette år var influeret af fællesskabsproducenteres tilpasning til IMB's standarder. En fortjeneste på salget af SIDM-printere på 12 % før skat ansås således for at være et passende minimum for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet. Denne fortjeneste skulle dække yderligere omkostninger til forskning og udvikling, yderligere omkostninger til forbedring af markedsføring og reklame og til passende finansiering i Fællesskabet. Disse yderligere bestræbelser skulle gøre det muligt for fællesskabsproducenterne at genvinde mistede markedsandele og indhente det forspring, andre måtte have inden for SIDM- og non-impact-printerteknologien. I denne forbindelse blev der taget hensyn til fællesskabsproducenteres gennemsnitlige fortjeneste på salget af SIDM-printere (af egen produktion) i Fællesskabet i løbet af undersøgelsesperioden (1 %).

På baggrund af ovenstående beregnedes en faktor, som repræsenterer forskellen mellem de faktiske gennemsnitspriser for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet og en indikativpris, som skulle sætte den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet i stand til at opnå en fortjeneste på 12 % på salget af printere. Denne faktor for nettofortjeneste er på 12,5, og indikativprisen for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet måtte følgelig fastsættes til 112,5 (idet det gennemsnitlige prisniveau for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet er 100).

(71) Med henblik på for hver enkelt japansk eksportørs vedkommende at beregne en skadefaktor (skadetærskel) blev den individuelle prisunderbudsmargen

lagt sammen med faktoren for nettofortjeneste. Denne skadetærskel er den prisstigning, der er nødvendig for at afhjælpe den skade, der forvoldes af hver enkelt eksportør. For de eksportørers vedkommende, hvor der ikke konstateredes prisunderbud, beregnedes forskellen mellem den gennemsnitlige salgspris for de japanske modeller og indikativprisen for en tilsvarende model fremstillet i Fællesskabet. Til denne beregning anvendtes samme metode som den, der er gjort rede for i nr. 50 og 51. Det konstateredes, at alle tre eksportører solgte deres modeller for mindre end indikativprisen for de tilsvarende modeller fremstillet i Fællesskabet, idet forskellen mellem eksportørens vejede gennemsnitlige salgspris og fællesskabsproducenterens indikativpris er lig med skadetærsklen for hver af disse eksportørers vedkommende.

(72) For at kunne fastsætte den told, der skal indføres, måtte den individuelle skadetærskel, der er omhandlet i nr. 71, udtrykkes som en procent af cif-prisen for de importerede varer. For at kunne gøre dette blev for hver eksportørs vedkommende den vejede gennemsnitlige salgspris ved salg til første uafhængige køber, dvs. den pris, der anvendtes til fastlæggelse af underbudsmargenen (jf. nr. 50), sammenlignet med den gennemsnitlige cif-pris for disse varer. Den individuelle skadetærskel blev derefter udtrykt som en procent af hver enkelt eksportørs vejede gennemsnitlige videre-salgspris beregnet cif. Resultatet af denne beregning er den prisstigning ved Fællesskabets grænse, der er nødvendig for at afhjælpe den skade, der forårsages af hver enkelt eksportør.

b) *Eksportørernes argumenter*

(73) Nogle af eksportørerne gjorde gældende, at beregningen af skadetærsklen og af tolden ikke burde foretages for hver enkelt eksportør, men at den burde foretages på et samlet grundlag for alle eksportørers vedkommende, med den begrundelse, at eftersom den eventuelle skade bestemmes ud fra et samlet og kumulativt grundlag, og da prisunderbud kun er en af de potentielle årsager til skade, er en individuel beregning af tolden, der udelukkende er baseret på prisunderbud og et mål for fortjenesten ikke tilstrækkelig.

Hvad dette argument angår skal det bemærkes, at skade kan fastslås på grundlag af en lang række faktorer. Ved vurderingen af, hvorvidt en told, der er lavere end den fastsatte dumpingmargen, vil være tilstrækkelig til at afhjælpe skaden er det nødvendigt at foretage vanskelige og komplicerede økonomiske vurderinger, som nødvendigvis kræver, at der foretages et vist skøn. I denne forbindelse er Rådet af den opfattelse, at virkningerne af dumpingimporten i det foreliggende tilfælde fortrinsvis er en følge af, at de japanske eksportører

har solgt til lavere priser end den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet. Henvisningen til prisunderbud og anvendelsen af en indikativpris, til hvilken den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet ville have solgt varerne, såfremt der ikke havde fundet dumping sted, er derfor efter Rådets opfattelse et relevant grundlag for fastlæggelse af skadens omfang. Da de forskellige margener for underbud kunne beregnes individuelt og udviste betydelige forskelle, var Rådet af den opfattelse, at den ene eksportørs underbudsmargen i det foreliggende tilfælde ikke burde anvendes som grundlag for beregning af den told, der skulle anvendes for en anden eksportør.

- (74) Nogle af eksportørerne anførte, at Kommissionen ved beregning af tolden burde tage hensyn til, at en stor forskel mellem den laveste og den højeste toldsats, der fastsættes, kunne tvinge eksportører med høj antidumpingtold ud af Fællesskabets marked. Dette kunne begrænse konkurrencen og udelukkende være til fordel for de japanske eksportører, der blev pålagt en lav antidumpingtold.

Kommissionen kunne ikke acceptere dette argument. For det første skal det bemærkes, at det udelukkende er baseret på formodninger. For det andet fandt Kommissionen, at det er i Fællesskabets interesse at få genetableret en rimelig konkurrencesituation. Rådet bekræfter dette synspunkt.

Antidumpingtolden bør følgelig hverken virke som en protektionistisk foranstaltning til beskyttelse af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet eller medføre, at de japanske eksportører påføres et urimeligt handicap. Den har til formål at genetablere og sikre en loyal og hensigtsmæssig konkurrence, fremfor at beskytte de enkelte konkurrenter. Såfremt visse eksportørers stilling på markedet efter indførelsen af antidumpingtold forringes, skyldes dette derfor udelukkende deres manglende evne til at møde en loyal og hensigtsmæssig konkurrence på markedet.

- (75) På grundlag af disse betragtninger bekræfter Rådet Kommissionens holdning, ifølge hvilken det ikke vil være i Fællesskabets interesse at mildne følgerne af de pågældende eksportørers illoyale forretningsmetoder og således i den sidste ende beskytte dem mod virkningerne af en normal markedssituation og af en hensigtsmæssig konkurrence.

Som følge heraf og på grundlag af den metode for beregning af tolden, der er beskrevet i nr. 69 til 71, og som er i overensstemmelse med artikel 13, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2423/88, finder Rådet, at den told, der skal indføres, bør fastsættes til:

— Alps Electrical Co Ltd	6,1 %
— Brother Industries Ltd	35,1 %
— Citizen Watch Co Ltd	37,4 %
— Copal Co Ltd	18,6 %
— Fujitsu Ltd	47,0 %
— Japan Business Computer Co Ltd	6,4 %
— Juki Corporation (tidligere Tokyo Juki)	27,9 %
— Nakajima Ltd	12,0 %
— Nec Corporation	32,9 %
— Oki Electric Industry Co Ltd	8,1 %
— Seiko Epson Corporation	25,7 %
— Seikosha Co Ltd	36,9 %
— Shinwa Digital Industry Co Ltd	9,5 %
— Star Micronics Co Ltd	13,6 %
— Tokyo Electric Co Ltd	4,8 %

- (76) For de eksportører, som hverken besvarede Kommissionens spørgeskema eller på anden måde gav sig til kende, eller som nægtede at give fuld adgang til de oplysninger, som Kommissionen anså for nødvendige i forbindelse med kontrolle af selskabernes regnskaber, finder Rådet det korrekt at anvende den højeste told, der var fastlagt, dvs. 47 %. Det ville nemlig være en belønning af manglende samarbejde at antage, at tolden for disse eksportørers vedkommende skulle være lavere end den højeste antidumpingtold, der er fastsat.

- (77) Den endelige antidumpingtold bør anvendes på alle modeller af SIDM-nåleprintere fra Japan med følgende undtagelser: For det første SIDM-nåleprintere, der anvendes til bankdatamater, pengeautomater, elektriske kasseapparater, kasseterminaler, kalkulatorer, maskiner til udstedelse af billetter og kvitteringer med enkel pitch og/eller magnetkortlæsere og/eller automatiske sideskiftanordninger. For det andet SIDM-nåleprintere, som er en integreret del af og udelukkende beregnet til et datamatsystem, som leveres af producenten og/eller eksportøren af de pågældende printere, og som kun importeres eller sælges som en del af et sådant datamatsystem. For det tredje håndbårne, transportable SIDM-nåleprintere, beregnet til anvendelse i transportable og/eller håndbårne datamater, som er linjematrixslagprintere, der udelukkende anvendes til transportable printermedier.

M. Opkrævning af den midlertidige told

- (78) I betragtning af størrelsen af de konstaterede dumpingmargener og den alvorlige skade, den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet er påført, finder Rådet det nødvendigt, at den midlertidige antidumpingtold opkræves, enten med det fulde beløb eller i de tilfælde, hvor den endelige told er lavere end den midlertidige told, med et beløb højst svarende til den endelige told, der indføres. Den midlertidige told, der er opkrævet, eller sikkerhed, der er stillet for SIDM-printere, som ikke er omfattet af den endelige antidumpingtold, bør friges —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på importen af serietilsluttede matrixslagprintere henhørende under KN-kode ex 8471 92 90 og med oprindelse i Japan.

2. Tolden fastsættes til 47,0 % af prisen, netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, dog bortset fra importen af de i stk. 1 nævnte varer, som sælges til eksport til Fællesskabet af følgende selskaber, for hvilken tolden fastsættes til:

— Alps Electrical Co Ltd	6,1 %
— Brother Industries Ltd	35,1 %
— Citizen Watch Co Ltd	37,4 %
— Copal Co Ltd	18,6 %
— Japan Business Computer Co Ltd	6,4 %
— Juki Corporation (tidligere Tokyo Juki)	27,9 %
— Nakajima All Precision Co Ltd	12,0 %
— Nec Corporation	32,9 %
— Oki Electric Industry Co Ltd	8,1 %
— Seiko Epson Corporation	25,7 %
— Seikosha Co Ltd	36,9 %
— Shinwa Digital Industry Co Ltd	9,5 %
— Star Micronics Co Ltd	13,6 %
— Tokyo Electric Co Ltd	4,8 %

3. Den i denne artikel omhandlede told finder ikke anvendelse på de varer, der er beskrevet i stk. 1, og som har følgende specifikationer:

- SIDM-nåleprintere, der anvendes til bankdatamater, pengeautomater, elektriske kasseapparater, kasseterminaler, kalkulatorer, maskiner til udstedelse af billetter og kvitteringer med enkel pitch og/eller magnetkortlæsere og/eller automatiske sideskiftanordninger
- SIDM-nåleprintere, som er en integreret del af og udelukkende beregnet til et datamatsystem, der leveres af producenten og/eller eksportøren af de pågældende printere, og som kun importeres og/eller sælges som en del af et sådant datamatsystem
- håndbårne og transportable SIDM-nåleprintere, som er beregnet til anvendelse i transportable og/eller håndbårne datamater, og som er linjematrixslagprintere, der udelukkende anvendes til transportable printermedier.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told i henhold til forordning (EØF) nr. 1418/88, opkræves med et beløb svarende til den endelige told, såfremt den endelige told er lavere end den midlertidige antidumpingtold, og med et beløb svarende til den midlertidige told i alle andre tilfælde. Beløb, der er stillet som sikkerhed, og som ikke omfattes af den endelige told, frigives.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 1988.

På Rådets vegne

Th. PANGALOS

Formand